

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
 13. april 2018

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslisters, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslisters.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
Forenede sager C-316/16 og C-424/16	B m.fl. (tidligere Vomero) Sag C-316/16, B, vedrører: Er det på forhånd udelukket, at idømmelsen og den efterfølgende fuldbyrdelse af en fængselsstraf kan føre til, at den tætte integration af en unionsborger, der indrejste i værtsmedlemsstaten i en alder af tre år, kan anses for afbrudt, således at der ikke foreligger et uafbrudt ophold i ti år som omhandlet i artikel 28, stk. 3, litra a), i direktiv 2004/38 1 , og at der derfor ikke skal ydes beskyttelse mod udsendelse i henhold til artikel 28, stk. 3, litra a), i direktiv 2004/38, når unionsborgeren efter indrejsen i en alder af tre år har tilbragt hele sit liv i den pågældende værtsmedlemsstat, ikke længere har nogen tilknytning til den medlemsstat, hvor han er statsborger, og lovovertrædelser, der har ført til idømmelse og fuldbyrdelse af en fængselsstraf, først er blevet begået efter 20 års ophold? Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende: Skal den fængselsstraf, der er blevet idømt for den lovovertrædelse, der er anledning til udsendelsen, lades ude af betragtning ved bedømmelsen af spørgsmålet om, hvorvidt fuldbyrdelsen af en fængselsstraf fører til, at den tætte integration afbrydes? Såfremt spørgsmål 1 og 2 besvares benægtende: Hvilke kriterier er afgørende for, om den pågældende unionsborger i et sådant tilfælde alligevel er omfattet af beskyttelsen	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet	Dom	17.04.18

	<p>mod udsendelse i henhold til artikel 28, stk. 3, litra a), i direktiv 2004/38? Såfremt spørgsmål 1 og 2 besvares benægtende: Findes der ufravigelige EU-retlige bestemmelser vedrørende fastsættelsen af det »tidspunkt, hvor spørgsmålet om udsendelse opstår«, og hvor der skal foretages en samlet vurdering af den pågældende unionborgers situation med henblik på at efterprøve, i hvilket omfang det forhold, at opholdet har været afbrudt i løbet af de ti år, der går forud for udsendelsen af den pågældende, afskærer denne fra den øgede beskyttelse?</p> <p>Sag C-424/16, Vomero, vedrører</p> <p>1) Afhænger den særlige beskyttelse i henhold til artikel 28, stk. 3, litra a), [i direktiv 2004/38/EF] af retten til tidsbegrænset ophold som omhandlet i artikel 16 og artikel 28, stk. 2? Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, forelægges endvidere følgende spørgsmål med henblik på præjudiciel afgørelse: 2) Beregnes opholdsperioden i de ti forudgående år som omhandlet i artikel 28, stk. 3, litra a), som a) en almindelig kalenderperiode, der beregnes fra den relevante dato (her afgørelsen om udvisning), der omfatter eventuelle perioder med fravær eller fængsling, eller b) en potentielt afbrudt periode, der beregnes ved at regne tilbage fra den relevante dato og lægge perioder sammen, hvor den pågældende ikke var fraværende eller i fængsel, med henblik på eventuelt at nå frem til et samlet forudgående ophold på ti år? 3) Hvorledes er forholdet mellem vurderingen af, hvorvidt der har været ophold i ti år som omhandlet i artikel 28, stk. 3, litra a), og den samlede vurdering af forbindelse med hensyn til integration?</p>			
T-630/15	<p>Scandlines Danmark og Scandlines Deutschland mod Kommissionen</p> <p>Scandlines Danmark og Scandlines Deutschland har nedlagt påstand om, at Kommissionens statsstøtteafgørelse af 23. juli 2015, der godkendte finansiering af den faste forbindelse over Femern Bælt annulleres. Regeringen har intervenseret i sagen til støtte for Kommissionen.</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Transport-, Bygnings- og Boligministeriet Erhvervsministeriet Kammeradvokaten</p>	<p>Mundtlig forhandling</p>	26.04.18
T-631/15	<p>Stena Line Scandinavia mod Kommissionen</p> <p>Stena Line Scandinavia har nedlagt påstand om, at Kommissionens statsstøtteafgørelse af 23. juli 2015, der godkendte finansiering af den faste forbindelse over Femern Bælt annulleres. Regeringen har intervenseret i sagen til støtte for Kommissionen.</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Transport-, Bygnings- og Boligministeriet Erhvervsministeriet Kammeradvokaten</p>	<p>Mundtlig forhandling</p>	26.04.18
C-207/16	<p>Ministerio Fiscal</p> <p>Sagen vedrører: 1) Er det muligt at fastslå, om der er tale om en tilstrækkelig grov kriminalitet, som retfærdiggør et indgreb i de grundlæggende rettigheder, der</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet</p>	<p>GA</p>	03.05.18

	<p>er anerkendt i chartrets artikel 7 og 8, ved alene at tage den straf i betragtning, som kan idømmes for den efterforskede forbrydelse, eller er det tillige nødvendigt at fastslå, at der i forbindelse med den kriminelle adfærd foreligger særlige niveauer for krænkelse af individuelle og/eller kollektive retsgoder? 2) Hvis man ved fastsættelsen af forbrydelsens grovhed udelukkende henholder sig til den straf, der kan idømmes, og til Unionens forfatningsmæssige principper, som Domstolen har anvendt i dom af 8. april 2014 som kriterium for en streng efterprøvelse af direktivet, hvad bør denne minimumsgrænse i påkommende tilfælde da være? Ville det være foreneligt med en generel bestemmelse om en grænse på tre års fængsel?</p>	<p>Følger til orientering: Erhvervsministeriet Datatilsynet</p>		
<p>Forenede sager C-293/17 og C-294/17</p>	<p>Coöperatie Mobilisation for the Environment og Vereniging Leefmilieu m.fl.</p> <p>1. Kan en aktivitet, der ikke er omfattet af begrebet projekt som omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EUT L 26), fordi den ikke er et fysisk indgreb i det naturlige miljø, være et projekt som omhandlet i artikel 6, stk. 3, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT 1992, L 206), da følgerne af aktiviteten kan have væsentlige følger for et Natura 2000-område? 2. Såfremt tilførsel af gødning på eller i jorden er et projekt, og såfremt dette lovligt fandt sted, før artikel 6, stk. 3, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT 1992, L 206) fandt anvendelse på et Natura 2000-område, og såfremt gødskning på eller i jorden stadig finder sted, må det da antages, at der er tale om et og samme projekt, uanset gødskningen ikke altid har fundet sted på de samme parceller, med samme mængder og med samme teknikker? Har det ved afgørelsen af, om der er tale om et og samme projekt, betydning, at kvælstofaflejringen hidrørende fra tilførslen af gødning på eller i jorden ikke er øget, efter at Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT 1992, L 206) har fundet anvendelse på Natura 2000-området? 3. Er artikel 6, stk. 3, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT 1992, L 206) til hinder for en lovbestemt ordning, hvorefter en aktivitet, der hænger uløseligt sammen med et projekt og derfor også må anses for et projekt, såsom en malkekvægsbedrifts græsning af kvæg, er undtaget fra god-</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet Miljøstyrelsen Naturstyrelsen</p>	<p>Mundtlig forhandling</p>	<p>03.05.18</p>

	kendelsespligten, og aktiviteten således ikke behøver en individuel godkendelse, såfremt følgerne af den aktivitet, der er blevet tilladt uden godkendelse, har været genstand for en vurdering med henblik på fastsættelsen af den lovbestemte ordning? [...]			
--	---	--	--	--

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Processkridt	Dato
C-414/16	Egenberger Sagen vedrører: 1) Skal artikel 4, stk. 2, i direktiv 2000/78/EF fortolkes således, at en arbejdsgiver såsom den sagsøgte i den foreliggende sag – eller kirken på dennes vegne – med bindende virkning selv kan bestemme, om et krav om, at en ansøger tilhører en bestemt religion, under hensyn til aktivitetens karakter eller den sammenhæng den indgår i, udgør et regulært, legitimt og berettiget erhvervs-mæssigt krav på baggrund af arbejdsgiverens/kirkens etik? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Skal der i en retstvist som den foreliggende ses bort fra en bestemmelse i national ret – som her AGG's § 9, stk. 1, første alternativ – hvorefter det også er tilladt at udøve forskelsbehandling på grund af en persons religion ved beskæftigelse gennem trossamfund og institutioner, der henhører under disse, såfremt det hen-set til dette trossamfunds selvforståelse og selvbe-stemmelsesret er berettiget at stille et erhvervs-mæssigt krav om, at en person tilhører en bestemt religion? 3) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, spørges der desuden om følgende: Hvilke krav skal der stilles til aktivitetens karakter eller den sammenhæng den indgår i, for at det kan anses for at udgøre et regulært, legitimt og beretti-get erhvervsmæssigt krav på baggrund af organisa-tionens etik som omhandlet i artikel 4, stk. 2, i direktiv 2000/78/EF?	Beskæftigelsesministeriet Moderniseringsstyrelsen	Dom	17.04.18
C-441/17	Europa-Kommissionen mod Republikken Polen Påstande: — Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 3, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (1) (herefter »habitatdirektivet«), idet den har vedtaget et bilag til skovforvaltningsplanen for skovfogsområdet Białowieża, uden at have sikret sig, at dette bilag ikke ville have en negativ indvirkning på integriteten af lokaliteten af fælleskabsbe-tydning (LAF) og det særlige bevaringsområde (SBO) PLC200004 Puszcza Białowieska. — Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine	Miljø- og Fødevare- ministeriet	Dom	17.04.18

	<p>forpligtelser i henhold til habitatdirektivets artikel 6, stk. 1, og artikel 4, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (2) (herefter »fugledirektivet«), idet den ikke har truffet de nødvendige bevaringsforanstaltninger, som opfylder de økologiske behov for naturtyper i bilag I til habitatdirektivet, arter i bilag II til samme direktiv, fugle i bilag I til fugledirektivet og regelmæssigt tilbagevendende trækfuglearter, som ikke er anført i det sidstnævnte bilag, for hvilke LAF'en og SBO'et PLC200004 Puszca Bialowieska blev oprettet. — Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til habitatdirektivets artikel 12, stk. 1, litra a) og d), idet den ikke har sikret en streng beskyttelse af de i bilag IV til habitatdirektivet anførte saprofytiske billearter (sinoberbille [Cucujus cinnaberinus], pragtbille [Buprestis splendens], melandryidaebille [Phryganophilus ruficollis] og pythidaebille [Pytho kolwensis]), dvs. ikke har forbudt forsætligt drab og forstyrrelse samt beskadigelse eller ødelæggelse af disse billers yngle- eller rasteområder i skovfogedsområdet Bialowieża. — Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til fugledirektivets artikel 5, litra b) og d), idet den ikke har sikret beskyttelse af de i [bilag I til] fugledirektivet anførte fuglearter, især den hvidryggede flagspætte (Dendrocopos leucotos), den tretåede spætte (Picoides tridactylus), spurveuglen (Glaucidium passerinum) og perleuglen (Aegolius funereus), eller ikke har sikret, at disse fuglearter i skovfogedsområdet Bialowieża ikke dræbes og ikke forstyrres i yngletiden, og at deres reder og æg ikke forsætligt ødelægges, beskadiges eller fjernes. — Republikken Polen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>			
C-123/17	<p>Yön</p> <p>Sagen vedrører: 1. Er standstill-klausulen i artikel 7 i Associeringsrådets afgørelse nr. 2/76 blevet erstattet fuldstændigt af standstill-klausulen i artikel 13 i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80, eller skal lovligheden af nye restriktioner for den frie bevægelighed for arbejdstagere, der er blevet indført mellem afgørelse nr. 2/76's ikrafttræden og anvendelsesdatoen for artikel 13 i afgørelse nr. 1/80, fortsat vurderes på grundlag af artikel 7 i afgørelse nr. 2/76? 2. Såfremt det første spørgsmål skal besvares således, at artikel 7 i beslutning nr. 2/76 ikke er blevet erstattet fuldstændigt: Skal Den Europæiske Unions Domstols praksis vedrørende artikel 13 i beslutning nr. 1/80 da i fuldt omfang overføres på anvendelsen af artikel 7 i beslutning nr. 2/76, således at artikel 7 i beslutning nr. 2/76 principielt også omfatter en national ordning, der er indført med virkning fra den 5. oktober 1980, ved hvilken ægtefællesammenføring med en tyrkisk arbejdstager gøres betinget af, at der er udstedt et</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	GA	19.04.18

	nationalt visum? 3. Er indførelsen af en sådan national ordning begrundet i et tvingende alment hensyn, navnlig i målet om en effektiv immigrationskontrol og styring af migrationsstrømmene, når der tages hensyn til særlige omstændigheder i det enkelte tilfælde ved en billighedsklausul?			
C-164/17	<p>Grace et Sweetman</p> <p>Sagen vedrører: Når (a) en beskyttet lokalitet har som sit væsentligste formål at være levested for en bestemt art (b) beskaffenheden af det levested, som er gunstig for denne art, betyder, at den del af lokaliteten, som er gunstig, nødvendigvis vil ændre sig med tiden, og (c) der som en del af et foreslået byggeri skal udarbejdes en forvaltningsplan for lokaliteten som helhed (herunder ændringer i forvaltningen af de dele af lokaliteten, som ikke påvirkes direkte af selve byggeriet), som er udarbejdet for på ethvert tidspunkt at sikre, at den del af lokaliteten, der er egnet som levested, ikke begrænses eller endog kan øges, men (d) en del af lokaliteten i byggeprojektets levetid ikke vil være et egnet levested, kan sådanne foranstaltninger, der er beskrevet i (c), da på behørig vis anses for afhjælpende?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Miljøstyrelsen	GA	19.04.18
C-213/17	<p>X</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal Dublinforordningens artikel 23, stk. 3, fortolkes således, at Italien er blevet ansvarlig for behandlingen af den ansøgning om international beskyttelse, som sagsøgeren indgav i dette land den 23. oktober 2014, uanset den omstændighed, at Nederlandene var den primært ansvarlige medlemsstat på grundlag af tidligere indgivne ansøgninger til dette land om international beskyttelse som omhandlet i Dublinforordningens artikel 2, litra d), og den senest indgivne ansøgning på dette tidspunkt stadig var under behandling i Nederlandene, idet afdelingen for forvaltningsretlige sager ved Raad van State endnu ikke havde afgjort den af sagsøgeren indgivne appel til efterprøvelse af den i præmis 1.3. nævnte dom fra rechtbank af 7. juli 2014? [Udelades] 2. Følger det af Dublinforordningens artikel 18, stk. 2, at den ansøgning om international beskyttelse, der stadig var under behandling af de nederlandske myndigheder, da tilbagesøgelsesansøgningen blev fremsat den 5. marts 2015, straks efter fremsættelsen af tilbagesøgelsesansøgningen skulle have været udsat og efter udløbet af fristen i artikel 24 stoppet af de nederlandske myndigheder i den forstand, at de trak ansøgningen tilbage eller ændrede den tidligere afgørelse af 11. juni 2014 med afslag på asylansøgningen af 4. juni 2014? [Udelades] 3. Såfremt spørgsmål 2 besvares bekræftende, er ansvaret for behandlingen af sagsøgerens ansøgning om international beskyttelse da ikke gået over til Italien men forblevet hos de nederlandske myndigheder, fordi sagsøgte ikke trak afgørelsen af 11. juni 2014 tilbage eller ændrede den? [Udelades] 4. Har de neder-</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	GA	19.04.18

	<p>landske myndigheder ved at undlade at oplyse, at den anden asylansøgning stadig var under appel ved afdelingen for forvaltningsretlige sager ved Raad van State, tilsidesat deres forpligtelse efter Dublinforordningens artikel 24, stk. 5, til at give de italienske myndigheder de oplysninger, der sætter dem i stand til at kontrollere, om denne stat er ansvarlig på grundlag af kriterierne i denne forordning? [Udelades] 5. Såfremt spørgsmål 4 besvares bekræftende, fører denne undladelse da til den konklusion, at ansvaret for behandlingen af sagsøgerens ansøgning om international beskyttelse ikke er overgået til Italien, men stadig påhviler Nederlandene? [Udelades] 6. Såfremt ansvaret ikke forblev hos Nederlandene, havde de nederlandske myndigheder i forbindelse med sagsøgerens overgivelse fra Italien til Nederlandene i sammenhæng med hans straffesag da på grundlag af Dublinforordningens artikel 17, stk. 1, og uanset forordningens artikel 3, stk. 1, skullet behandle den ansøgning om international beskyttelse, som sagsøgeren havde indgivet i Italien, og burde de, i fortsættelse heraf, af rimelighedshensyn have undladt at gøre brug af hjemlen i Dublinforordningens artikel 24, stk. 1, til at anmode de italienske myndigheder om at tage sagsøgeren tilbage?</p>			
C-148/17	<p>Peek & Cloppenburg</p> <p>Sagen vedrører: 1. Er det foreneligt med artikel 14 i direktiv 2008/95/EF, når ugyldigheden eller fortabelsen af et nationalt varemærke, der udgør grundlaget for påberåbelsen af ancienniteten af et EU-varemærke, som indehaveren har givet afkald på, eller som er bortfaldet, kun kan konstateres efterfølgende, såfremt betingelserne for ugyldigheden eller fortabelsen af varemærket ikke blot er opfyldt på det tidspunkt, hvor der blev givet afkald på varemærket eller det bortfaldt, men også på det tidspunkt, hvor der foreligger en retslig afgørelse om en sådan konstatering? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Bevirker en påberåbelse af anciennitet i henhold til artikel 34, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009, at den nationale varemærkeret bortfalder og ikke længere kan bruges med retsbevarende virkning, eller opretholdes det nationale varemærke fortsat på grundlag af EU-retten, selv om det ikke længere eksisterer i den pågældende medlemsstats register, således at det fortsat kan og skal bruges med retsbevarende virkning?</p>	Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	19.04.18
T-468/16	<p>Verein Deutsche Sprache mod Kommissionen</p> <p>Påstande: — Afgørelse af 10. juni 2016 truffet af generalsekretæren på vegne af Kommissionen i henhold til artikel 4 i gennemførelsesbestemmelserne til forordning (EF) nr. 1049/2001 annulleres. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	23.04.18

C-121/17	Teva UK e.a. Sagen vedrører: Hvilke kriterier skal anvendes for at afgøre, om »produktet er beskyttet ved et grundpatent, der er i kraft« i henhold til artikel 3, litra a), i forordning nr. 469/2009	Patent- og Varemærkestyrelsen	GA	25.04.18
C-161/17	Renckhoff Sagen vedrører: Udgør tilføjelse af et værk, som med tilladelse fra indehaveren af ophavsretten ligger frit tilgængeligt for alle internetbrugere på en fremmed internetside, til ens egen, offentligt tilgængelige internetside en tilrådighedsstillelse for almenheden som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29/EF, når værket først kopieres på en server og derfra uploades på ens egen internetside	Kulturministeriet	GA	25.04.18
T-554/15 og T-555/15	Ungarn mod Kommissionen Påstande: Kommissionens afgørelse C(2015)4805 af 15. juli 2015 om 2014-ændringen af det ungarske gebyr for fødevarekædekontrol annulleres delvist, for så vidt som denne afgørelse påbyder indstilling af anvendelsen af de progressive gebyrsatser for fødevarekædekontrol i Ungarn. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	25.04.18
Forenede sager C-233/16, C-234/16, C-235/16, C-236/16,	ANGED m.fl. Sagen vedrører: 1) Skal artikel 49 TEUF og 54 TEUF fortolkes således, at de er til hinder for en regional afgift, som pålægges anvendelsen af store individuelle detailhandelscentre med et salgsareal på eller over 2 500 m ² på grund af den påvirkning, som disse detailhandelscentre kan have på landområdet, miljøet og handelen i byerne i denne region, men som juridisk set gør sig gældende, uanset om disse detailhandelscentre reelt er placeret uden for eller inden for byzonen, og i de fleste tilfælde i praksis pålægges virksomheder fra andre medlemsstater, i betragtning af: i) at afgiften ikke påvirker forretningsdrivende, der ejer flere detailhandelscentre med et individuelt salgsareal på under 2 500 m ² , uanset størrelsen af det samlede salgsareal for alle ejerens detailhandelscentre: ii) at afgiften fritager store kollektive detailhandelscentre, iii) at afgiften fritager individuelle detailhandelscentre, der beskæftiger sig med salg af havebrugsartikler, køretøjer, byggematerialer, maskiner og industrimaterialer, og iv) at kun 40% af beregningsgrundlaget for afgiften opkræves hos virksomheder, der hovedsageligt beskæftiger sig med salg af møbler, vvs-artikler, døre og vinduer, samt gør-det-selv-forretninger? 2) Skal artikel 107, stk. 1, TEUF fortolkes således, at følgende udgør statsstøtte, der er forbudt i henhold til denne bestemmelse: i) den fuldstændige fritagelse i IGEC for individuelle detailhandelscentre med et salgsareal på under 2 500 m ² , kollektive detailhandelscentre og individu-	Erhvervsstyrelsen	Dom	26.04.18

	<p>elle detailhandelscentre, der beskæftiger sig med salg af havebrugsartikler, køretøjer, byggematerialer, maskiner og industrimaterialer, og ii) den delvise fritagelse i IGEC for individuelle virksomheder, der hovedsageligt beskæftiger sig med salg af møbler, vvs-artikler, døre og vinduer, samt gørdet-selvforretninger? 3) Hvis de nævnte fuldstændige og delvise fritagelser i IGEC udgør statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF, hvad er da den tidsmæssige gyldighed af denne afgørelse i betragtning af eksistensen og indholdet af den skrivelse af 2. oktober 2003, som direktøren for GD COMP's kontor for statsstøtte sendte til Kongeriget Spaniens faste repræsentation ved Den Europæiske Union i forbindelse med sag CP 11/01 vedrørende påstand om statsstøtte ydet af den selvstyrende region Catalonien i henhold til den lov, der er vedtaget af Parlament de Catalunya?</p>			
C-18/17	<p>Danieli & C. Officine Meccaniche e.a.</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal artikel 56 TEUF og 57 TEUF, Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser, punkt 2 og 12 i kapitel 2: Fri bevægelighed for personer, i bilag V til akt om Republikken Kroatiens tiltrædelsesvilkår samt om tilpasning af traktaten om Den Europæiske Union, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab fortolkes således, at Østrig har ret til at begrænse udstationeringen af arbejdstagere, som er ansat hos et selskab med hjemsted i Kroatien, ved at kræve en arbejdstilladelse, når denne udstationering foregår ved, at arbejdstagerne stilles til rådighed for et selskab med hjemsted i Italien [Org. s. 2] med henblik på, at det italienske selskab leverer en tjenesteydelse i Østrig, og de kroatiske arbejdstageres arbejde for det italienske selskab i Østrig begrænser sig til at udføre denne tjenesteydelse ved opførelse af et trædvalseværk i Østrig, og der ikke består noget arbejdsforhold mellem dem og det italienske selskab? 2) Skal artikel 56 TEUF og 57 TEUF og Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser fortolkes således, at Østrig har ret til at begrænse udstationeringen af russiske og hviderussiske arbejdstagere, som er ansat hos et selskab med hjemsted i Italien, ved at kræve en arbejdstilladelse, når denne udstationering foregår ved, at arbejdstagerne stilles til rådighed for et andet selskab med hjemsted i Italien med henblik på, at det andet italienske selskab leverer en tjenesteydelse i Østrig, og den russiske henholdsvis arbejdstagers arbejde i Østrig for det andet italienske selskab begrænser sig til at udføre dette selskabs tjenesteydelse i Østrig, og der ikke består noget arbejdsforhold mellem dem og det andet italienske selskab?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet Beskæftigelsesministeriet	GA	26.04.18

C-41/17	<p>González Castro</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal artikel 7 i direktiv 92/85/EØF fortolkes således, at natarbejde – som arbejdstagere, der er omfattet af artikel 2, herunder ammende arbejdstagere, ikke må være forpligtet til at udføre – omfatter ikke alene arbejde, der udføres fuldt ud om natten, men også skifteholdsarbejde, når nogle af turnusserne som i det foreliggende tilfælde foregår om natten?</p> <p>2) I en tvist om, hvorvidt der foreligger en risikosituation i forhold til en ammende arbejdstager, finder da de særlige bestemmelser om bevisbyrde i artikel 19, stk. 1, i direktiv 2006/54/EF – gennemført i spansk ret bl.a. i artikel 96.1 i Ley 36/2011 – sammenholdt med kravene i artikel 5 i direktiv 92/85/EØF – gennemført i spansk ret i artikel 26 i Ley de Prevención de Riesgos Laborales (lov om forebyggelse af arbejdsrelaterede risici) – anvendelse med henblik på arbejdstagerens fritagelse for at arbejde i ammeperioden og i givet fald med henblik på tildeling af den ydelse, der er forbundet med en sådan situation i national ret i overensstemmelse med artikel 11, nr. 1), i direktiv 92/85/EØF?</p> <p>3) Kan artikel 19, stk. 1, i direktiv 2006/54/EF fortolkes således, at der foreligger »faktiske omstændigheder, som giver anledning til at formode, at der har været tale om direkte eller indirekte forskelsbehandling« af en ammende arbejdstager – i en tvist om, hvorvidt der foreligger en risiko i forbindelse med amning med deraf følgende midlertidig ophævelse af forpligtelsen til at arbejde som fastsat i artikel 5 i direktiv 92/85/EF, der er gennemført i spansk ret i artikel 26 i lov om forebyggelse af arbejdsrelaterede risici – idet (1) arbejdstageren yder tjenester ifølge en skifteholdsordning som sikkerhedsvagt og med natarbejde i visse af turnusserne, som denne desuden udfører alene, og (2) går rundt og i givet fald tilser akutte tilfælde (forbrydelser, ildebrande eller andre hændelser), og det tilmed ikke fremgår, (3) at der på arbejdspladsen forefindes et passende sted til amning eller i givet fald til at foretage udpumpning af modermælken?</p> <p>4) Når det i henhold til artikel 19, stk. 1, i direktiv 2006/54/EF, sammenholdt med artikel 5 i direktiv 92/85/EØF – gennemført i spansk ret i artikel 26 i lov om forebyggelse af arbejdsrelaterede risici – er påvist, at der foreligger »faktiske omstændigheder, som giver anledning til at formode, at der har været tale om direkte eller indirekte forskelsbehandling«, i en tvist om, hvorvidt der foreligger en risiko i forbindelse med amning med deraf følgende midlertidig ophævelse af forpligtelsen til at arbejde, kan det da kræves af en ammende arbejdstager, at denne med henblik på at blive fritaget fra arbejdet i overensstemmelse med den nationale lovgivning, der gennemfører artikel 5, stk. 2 og 3, i direktiv 92/86/EØF, skal godtgøre, at en ændring af ar-</p>	Beskæftigelsesministeriet	GA	26.04.18
---------	--	---------------------------	----	----------

	<p>bejdsforholdene og/eller arbejdstiden ikke er teknisk og/eller objektivt mulig eller ikke med rimelighed kan forlanges, og at en overførsel til andre arbejdsopgaver ikke er teknisk og/eller objektivt mulig eller ikke med rimelighed kan forlanges, eller er det derimod de sagsøgte (arbejdsgiveren og den enhed, der udbetaler de sociale sikringsydelse, der er forbundet med den midlertidige ophævelse af arbejdskontrakten), som skal bevise disse forhold?</p>			
Forende sager C-91/17 P og C-92/17 P	<p>Cellnex Telecom og Telecom Castilla-La Mancha, S.A.mod Europa-Kommissionen (appel)</p> <p>Påstande: — Den appellerede dom ophæves. — Der træffes endelig afgørelse vedrørende annullationssøgsmålet, og Kommissionens afgørelse annulleres. — Europa-Kommissionen og SES Astra tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Energistyrelsen	Dom	26.04.18
C-129/17	<p>Mitsubishi Shoji Kaisha et Mitsubishi Caterpillar Forklift Europe</p> <p>Sagen vedrører: 1) a) Giver artikel 5 i direktiv 2008/95/EF og artikel 9 i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker (kodificeret udgave) varemærkeindehaveren ret til at modsætte sig, at tredjemand uden mærkevareindehaverens samtykke fjerner alle på varerne påsatte tegn, der er identisk med varemærkerne (debranding), når der er tale om varer, som aldrig før er blevet bragt i omsætning i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde såsom varer, der er anbragt i toldoplæg, og når tredjemands fjernelse af tegnene sker med henblik på at bringe disse varer i omsætning i eller indføre dem til det Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde?</p> <p>b) Har det betydning for besvarelsen af spørgsmålet i litra a), om varerne, når de indføres eller bringes i handelen i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, er påført et tegn med eget særpræg, som er anbragt af tredjemanden (rebranding)?</p> <p>2) Har det betydning for besvarelsen af det første spørgsmål, såfremt varerne, når de er indført eller bragt i omsætning, af en gennemsnitsforbruger på grund af deres udseende eller model stadig vil blive identificeret med varer hidrørende fra varemærkeindehaveren?</p>	Patent- og Varemærkestyrelsen	GA	26.04.18
C-176/17	<p>Profi Credit Polska</p> <p>Sagen vedrører: Er bestemmelserne i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler (EFT 1993, L 95, s. 29), navnlig direktivets artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, og bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbruger kreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (EUT 2008, L 133, s. 66), navnlig direktivets artikel 17, stk. 1, og artikel 22, stk. 1, til hinder for, at en erhvervsdrivende</p>	Justitsministeriet	GA	26.04.18

	(långiver) over for en forbruger (låntager) kan gøre et krav gældende, som fastslås ved en korrekt udfyldt [org. s. 2] veksels, i en betalingspåbudsprocedure i henhold til artikel 485, § 2 ff. i Kodeks postępowania cywilnego (civil retsplejelov), sammenholdt med artikel 41 i Ustawa o kredycie konsumenckim (forbrugercreditloven, Dz. U. 2014 1479, konsolideret udgave med ændringer, af 12.5.2011), ifølge hvilke bestemmelser den nationale ret udelukkende kan prøve gyldigheden af kravet i henhold til vekslen for så vidt angår overholdelsen af vekselsens formkrav, uden at gå ind på det tilgrundliggende forhold?			
T-251/15	Espírito Santo Financial (Portugal) mod ECB Påstande: Stiltiende afgørelse truffet af Den Europæiske Centralbank (ECB) den 4. marts 2015 i henhold til artikel 8, stk. 3, i afgørelse ECB/2004/03 (den stiltiende afgørelse) om ikke at give fuld aktindsigt i ECB's afgørelse af 1. august 2014 om ophævelse af Banco Espírito Santo S.A.'s status som pengepolitisk modpart i Eurosystemet og om at tilpligte sidstnævnte bank til fuldt ud at tilbagebetale sin gæld til Eurosystemet med 10 mia. EUR, og i alle de dokumenter i ECB's besiddelse, som er relateret til denne afgørelse, annulleres. Afgørelse truffet af ECB den 1. april 2015 (den udtrykkelige afgørelse) om ikke at give fuld aktindsigt i de ovenfor nævnte dokumenter annulleres. ECB tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Miljøstyrelsen	Dom	26.04.18
T-190/16	Azarov mod Rådet Påstande: — Rådets afgørelse (FUSP) 2016/318 af 4. marts 2016 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT L 60, s. 76) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2016/311 af 4. marts 2016 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT L 60, s. 1) annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren. — Der træffes bestemmelse om visse foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse, herunder navnlig: — Der stilles spørgsmål til Rådet. — Rådet opfordres til skriftligt eller mundtligt at tage stilling til visse aspekter af sagen. — Rådet og tredjeparter, herunder Kommissionen, EADS og Ukraine, anmodes om at fremlægge oplysninger. — Der opfordres til at fremlægge bilag eller bevismidler i forbindelse med sagen. — Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Udenrigsministeriet	Dom	26.04.18
C-17/17	Grenville Hampshire 1) Kræver artikel 8 i direktiv 80/987/EØF 1 (nu erstattet af artikel 8 i direktiv 2008/94/EF 2), at medlemsstaterne sikrer, at hver enkelt arbejdstager	Beskæftigelsesministeriet	GA	26.04.18

	<p>modtager mindst 50% af værdien af den optjente ret til ydelser i forbindelse med alderdom i tilfælde af arbejdsgivers insolvens (alene med undtagelse af misbrugstilfælde, som direktivets artikel 10, litra a), finder anvendelse på)? 2) Med forbehold af de nationale domstoles konklusioner vedrørende sagens faktiske omstændigheder, er det subsidiært da tilstrækkeligt i henhold til artikel 8 i direktiv 80/987/EØF, at en medlemsstat har et beskyttelsessystem, hvor arbejdstagere normalt modtager mere end 50% af værdien af deres optjente ret til ydelser i forbindelse med alderdommen, men hvor enkelte arbejdstagere modtager mindre end 50% som følge af: i) et økonomisk loft for det erstatningsbeløb, der betales til arbejdstagere (navnlig arbejdstagere, der ikke har nået den normale pensionsalder i deres pensionsordning på tidspunktet for arbejdsgiverens insolvens), og/eller ii) regler, der begrænser de årlige stigninger i den erstatning, der udbetales til arbejdstagere eller den årlige revaluering af deres rettigheder forud for pensionsalderen? 3) Har artikel 8 i direktiv 80/987/EØF direkte virkning under omstændighederne i den foreliggende sag?</p>			
<p>Forende sager C-331/16 og C-366/16</p>	<p>K. m.fl.</p> <p>Skal EU-retten, navnlig unionsborgerskabsdirektivets artikel 27, stk. 2, alene eller i sammenhæng med chartrets artikel 7, fortolkes således, at en ansøgning om opholdstilladelse, som er indgivet af en tredjelandsstatsborger, som er familiemedlem til en unionsborger, der har gjort brug af sin ret til fri bevægelighed og etablering, kan afslås af en medlemsstat på grund af den trussel, som udgår fra tilstedeværelsen i samfundet af dette familiemedlem, som i en anden medlemsstat er blevet udelukket fra flygtningestatus i overensstemmelse med flygtningekonventionens artikel 1F og kvalifikationsdirektivets artikel 12, stk. 2, fordi han har været involveret i faktiske omstændigheder i en konkret historisk-samfundsmæssig sammenhæng i oprindelsesstaten, hvorved antagelsen af, at truslen fra dette familiemedlems adfærd i opholdsmedlemsstaten er umiddelbar og reel, udelukkende støttes på en henvisning til afgørelsen om udelukkelse, uden at der herved sker en vurdering af risikoen for recidiv i opholdsmedlemsstaten?</p>	<p>Udlændinge- og Integrationsministeriet</p>	<p>Dom</p>	<p>02.05.18</p>
<p>C-51/17</p>	<p>Ilyés et Kiss</p> <p>1) Skal et kontraktvilkår, hvorefter kursrisikoen påhviler forbrugeren, og der – som følge af fjernelser af et urimeligt kontraktvilkår, som fastsatte en forskel mellem sælgerkurs og køberkurs samt forpligtelsen til at bære den deraf følgende kursrisiko – er blevet indføjet i aftalen ex tunc som følge af lovgivers indgriben, der udspringer af retssager om ugyldighed, der har påvirket et stort antal aftaler, anses for at være et vilkår, som ikke har været genstand for individuel forhandling som omhandlet</p>	<p>Justitsministeriet</p>	<p>GA</p>	<p>03.05.18</p>

<p>i direktivets artikel 3, stk. 1, og som derfor er omfattet af direktivets anvendelsesområde? 2) Hvis det kontraktvilkår, hvorefter kursrisikoen påhviler forbrugeren, er omfattet af direktivets anvendelsesområde, skal undtagelsen i direktivets artikel 1, stk. 2, da fortolkes således, at den også gør sig gældende for et kontraktvilkår, som er i overensstemmelse med [bindende] love som omhandlet i præmis 2[5] i Domstolens dom RWE Vertrieb AG (C-92/11), som er blevet vedtaget eller er trådt i kraft efter aftalens indgåelse? Skal anvendelsesområdet for nævnte undtagelse ligeledes omfatte et kontraktvilkår, som er blevet indføjet i aftalen ex tunc efter aftalens indgåelse som følge af en lov, der afhjælper den ugyldighed, som udspringer af den urimelige karakter af et kontraktvilkår, der forhindrer, at aftalen opfyldes? 3) Såfremt der i overensstemmelse med svarene på de foregående spørgsmål kan foretages en undersøgelse af den urimelige karakter af det kontraktvilkår, hvorefter kursrisikoen påhviler forbrugeren, skal kravet om en klar og forståelig affattelse, som direktivets artikel 4, stk. 2, henviser til, da fortolkes således, at dette krav også er opfyldt, når den lovbestemte og nødvendigvis generelt affattede oplysningspligt er opfyldt på de vilkår, der er beskrevet under de faktiske omstændigheder, eller skal der ligeledes fremlægges oplysninger om risikoen for forbrugeren, som finansieringsinstituttet er bekendt med, eller som det kan have adgang til på tidspunktet for aftalens indgåelse? 4) Er den omstændighed, at kontraktvilkårene vedrørende muligheden for ensidig ændring og forskellen mellem sælgerkurs og køberkurs – som flere år senere viste sig at være urimelige – på tidspunktet for aftalens indgåelse indgik i aftalen sammen med vilkåret vedrørende placering af kursrisikoen, relevant for så vidt angår kravet om klarhed og gennemsigtighed og det i stk. 1, litra i), i bilaget til direktivet fassatte, med henblik på fortolkningen af direktivets artikel 4, stk. 1, således at forbrugeren, som kumulativt virkning af disse vilkår, reelt på ingen måde kunne forudse, hvordan hverken betalingsforpligtelserne eller ordningen for ændring af disse forpligtelser ville ændre sig efterfølgende? Eller skal der ikke tages højde for kontraktvilkår, som efterfølgende er blevet erklæret urimelige i forbindelse med undersøgelsen af den urimelige karakter af det vilkår, der fastlægger kursrisikoen? 5) Hvis den nationale ret erklærer, at det kontraktvilkår, hvorefter kursrisikoen påhviler forbrugeren, er urimeligt, er den da forpligtet til af egen drift – i forbindelse med fastlæggelsen af retsvirkningerne i overensstemmelse med national lovgivning – også at tage højde for den urimelige karakter af de øvrige kontraktvilkår, som ikke er blevet påberåbt at sagsøgerne i deres søgsmål, idet den respekterer parternes ret til at fremsætte bemærkninger i den kontradiktoriske procedure? Finder officialmaksimen som omhand-</p>			
---	--	--	--

	let i Domstolens praksis ligeledes anvendelse, hvis sagsøgeren er en forbruger, eller udelukker dispositionsmaksimen, i betragtning af den rolle, som den spiller i sagen som helhed, og sagens nærmere omstændigheder, i givet fald, at der foretages en undersøgelse af egen drift?			
C-249/17	<p>Ryanair</p> <p>a) Er en fremtidig hensigt om at levere administrationsydelser til målet for en erhvervelse, såfremt det lykkes at gennemføre erhvervelsen, tilstrækkelig til at godtgøre, at den potentielle erhverver udøver økonomisk virksomhed i henhold til sjette momsdirektivs artikel 4, således at moms, som den potentielle erhverver opkræves på varer eller tjenesteydelser, der leveres med henblik på at fremme den relevante erhvervelse, potentielt kan anses for indgående moms for den påtænkte økonomiske aktivitet, der består i levering af sådanne administrationsydelser, og (b) er der tale om en sådan tilstrækkelig »direkte og umiddelbar tilknytning« som opstillet af Domstolen [i dom af 27. september 2001, Cibo Participations (C-16/00, EU:C:2001:495)] mellem tjenesteydelser, leveret af fagfolk, i forbindelse med en sådan potentiel erhvervelse og udgående ydelser, der består i den potentielle levering af administrationsydelser til målet for erhvervelsen i tilfælde af, at det lykkes at gennemføre erhvervelsen, således at der består en ret til fradrag for så vidt angår den moms, der skal betales af disse tjenesteydelser, leveret af fagfolk?»</p>	Skatteministeriet	GA	03.05.18
T-653/16	<p>Malta mod Kommissionen</p> <p>Påstande: — Kommissionens afgørelse af 13. juli 2016 i henhold til forordning (EF) nr. 1049/2001 (1) vedrørende en begæring om aktindsigt registreret med referencen GESTDEM 2015/5711, annulleres. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	03.05.18